

- 6 τετελευτηκόσι: Αντικείμενο σε πτώση δοτική του απαρεμφάτου βοηθήσαι.
 10 δημαγωγού: Αντικείμενο σε πτώση γενική του ρήματος ἀπηλλάγμεθα.
 12 ὦ Δημοσθένες: Κλητική προσφώνηση.
 14 ἐν Κερκύρα: Εμπρόθετος προσδιορισμός του τόπου.
 15 ὑφ' Ἀρπάλου: Ποιητικό αίτιο στο κομισθέντων.
 16 περὶ τούτου: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς.

Δείναρχος, Κατὰ Δημοσθένους 37–40

Το ἐνδοξο ἀπάτατο και πρόσφατο αθηναϊκό παρελθόν

Οὐκ ἀναμνήσεσθ' ὦ ἄνδρες τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις, οἱ
 μεγάλων και πολλῶν κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν
 ἀξίως τῆς πατρίδος και τῆς ἐαυτῶν ἐλευθερίας και τῆς δόξης
 τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δήμου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν;
 ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστεί-
 δην και Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τεῖχη τῆς πόλεως και
 τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἐκόντων και
 βουλομένων τῶν Ἑλλήνων,³⁸ ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμε-
 τέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος και Θρά-
 σωνος τοῦ Ἐρχιέως και Ἡλείου <και> Φορμισίου και ἑτέρων
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι και νῦν ζῆ τὰ σώματα. τούτων
 γὰρ οἱ μὲν φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας
 βοηθήσαντες τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων, τοῖς ἰδίοις
 κινδύνοις ἠλευθέρωσαν πόλιν ἀστυγείτονα και πολλὴν χρόνον
 δουλεύουσαν,³⁹ οἱ δὲ πείσαντ' οἷς ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγό-
 νους Κεφάλου τοῦ τὸ ἴ ψήφισμα γράψαντος, ὃς οὐ κατα-
 πλαγεῖς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ
 κινδυνεύειν και τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν,
 ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν
 φυγάδων Θήβας· και ἐξελθόντων ἐκείσε τῶν ὑμετέρων πατέρων
 ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευ-
 θέσθ' ὧ ἦντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ ὑμετέρα ἄξια τῶν
 προγόνων.⁴⁰ ἐκείνοι ἦσαν, ἐκείνοι ὦ Ἀθηναῖοι ἄξιοι σύμβουλοι
 και ἡγεμόνες ὑμῶν και τοῦ δήμου, μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη,
 οἱ πεποιήκασιν μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πό-
 λεως, τὴν δ' ἐαυτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες και παντ<αχ>όθεν
 ἀργυριζόμενοι και πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἐαυτῶν,
 και νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονθ'
 ὑμᾶς, και ἀξιούσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἐαυτῶν πλεονε-
 ξίας παραγγέλλειν· οὐς χρῆ<ν> τεθνάναι πάλαι κατὰ τὸ ἐαυτῶν
 ψήφισμα, τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

Συντακτικές παρατηρήσεις:

37 ὦ ἄνδρες: Κλητική προσφώνηση.

37 τῶν πρεσβυτέρων: Γενική υποκειμενική στο ουσιαστικό πράξεις.

37 ἀξίως: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

37 ὑπὲρ τῶν συμφερόντων: Εμπρόθετος προσδιορισμός της υπεράσπισης.

38 ὑπὸ Λακεδαιμονίων: Ποιητικό αίτιο στο φρουρουμένης.

38 τοῖς κατιούσι: Αντικείμενο σε πώση δοτική του απαρεμφάτου βοηθήσαντες.

38 τῶν φυγάδων: Γενική διαιρετική στο κατιούσι.

Δείναρχος, Κατὰ Δημοσθένους 60

Η ανηθικότητα της δωροληψίας για την επιτέλεση πράξεων εναντίον της πατρίδας και η αυστηρή τιμωρία των δωροδοκηθέντων

Δείξον γὰρ δὴ τοῖς δικασταῖς σὺν Δημοσθένης νυνί, ὡς τούτων τι τῶν Γὰ ἸμαρτηΓμά Ἰτων ὁμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστ' ἀποφύγοις ἂν παρὰ τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείλουν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἢ τῆς ταύτης τυχῶν τῆς ζημίας ὃ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δῶρων, ἵνα μὴ λυσιτελήσῃ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

Συντακτικές παρατηρήσεις:

60 τοῖς δικασταῖς: Ἐμμεσο αντικείμενο του ρήματος δείξον.

60 ὀφείλουν: Τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος κελεύουσι.

60 ἵνα ταύτης τυχῶν τῆς ζημίας ὃ λαβὼν παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις: Δευτερεύουσα τελική πρόταση.

60 τῆς ζημίας: Αντικείμενο σε πώση γενική της μετοχής τυχῶν.

60 ταύτης: Επιθετικός προσδιορισμός στο ουσιαστικό ζημίας.

60 ἵνα μὴ λυσιτελήσῃ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν: Δευτερεύουσα τελική πρόταση.

Δείναρχος, Κατὰ Δημοσθένους 72–77

Ανόδος και πτώση των πόλεων λόγω των καλών ή κακών ηγετών τους: τα παραδείγματα Θηβών, Αθηνών και Σπάρτης

Ὡς Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὐρήσεται ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέψατε δ' ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο μεγίστη <πότε> καὶ τίνων τυχοῦσ' ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν; ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιεν <οἱ> προεσβύτεροι, παρ' ὧν περὶ γὰρ τὸν λόγον ἀκούων ἐρῶ, ⁷³ ὅτε Πελοπίδας, ὡς φασιν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρατήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων· τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἢ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομισμένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντ' ἔργα, Μεσ<σ>ήνην τετρακοσιοστῶ ἔτει κατόκισαν, Ἀρχάδας αὐτονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. ⁷⁴ πότε δ' αὐτοῦναντίον ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπράξαντο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χορήματα παρὰ Φιλίππον Τιμόλαος ὁ τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἄμφισ<σ>αν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμῶν δὲ τῆς φάλαγγος κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχῆς καὶ δωροδόκος ὥσπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γ' ἀνθρώπους οὓς εἶπον ἅπασ' ἢ πόλις μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπόλετο καὶ συνδιεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. ⁷⁵ θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξετάσαντες. ἢ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετὰ γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ προεσβύτεροι λέγουσιν, ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδω ναυμαχίαν, ὅτ' Ἴφικράτης ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μ^Γό Ἰραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν ἐνίκησε. ⁷⁶ τότε ὡς Ἀθηναῖοι τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦγον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν ἡμετέρων προγόνων σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ἡμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμῶν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως οἶμαι, στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετιχηκῶς οἶων εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχίνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολλυτῆα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων

σπουδαίων τυχεῖν.⁷⁷ διόπερ ὃ Ἀθηναῖοι δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὀρῶντας καὶ λογιζομένους, μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδ' οἶεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτῃν εἰλημμένον καὶ προδότῃν, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον ἀποκτείναντας ἐξόριστον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐάσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

Συντακτικές παρατηρήσεις:

72 εὖ – φανύως: Επιρρηματικοὶ προσδιορισμοὶ τοῦ τρόπου.

73 ὅτε Πελοπίδας ... ἠγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρατήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων: Δευτερεύουσες χρονικὲς προτάσεις.

73 τοῦ ἱεροῦ: Επιθετικὸς προσδιορισμὸς στοὺς οὐσιαστικὸν λόχου.

73 τοῦ λόχου: Αντικείμενο σε πῶσι γενική τοῦ ρήματος ἠγεῖτο.

Δείναρχος, Κατὰ Δημοσθένους 89–98

Κατὰ μέτωπον επίθεση ἐναντίον τοῦ Δημοσθένη για το σύνολο τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας του

Ἐγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μεθ' Ἀρπάλου χρήματα. οὕτως οὖν ὃ ἄριστ', εἰπέ μοι, φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἰδία, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δ' ἑξακισχιλίους χρυσοῦ στατήρας, ἕτεροι δ' ὅσα δὴ ποτ' ἀποπεφασμένοι εἰσί; † τέτταρα † γὰρ τάλαντ' ἐστὶ καὶ ἐξήκοντα ἤδη εὑρημένα, ὧν οἶεσθε τὴν αἰτίαν τούτοις δεῖν¹ ἀναθεῖναι.⁹⁰ καὶ πότερα κάλλιον ἐστὶ, πρὸς δὲ δικαιότερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἂν τι δίκαιον ὁ δῆμος βουλευσῆται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρηπάκotas ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ δὲ τούτους ἔχειν μηδέν' ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον.⁹¹ Πολλοὺς οὗτος εἶρηκε¹ καὶ παντοδαποὺς λόγους ὧς ἄνδρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτοὺς. ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυ-